

До Печерського райсуду м. Києва

Олійника Дмитра Вячеславовича,

*на постанову Печерського РУГУ МВС України в м. Києві
від 30.10.2012 р., в порядку ст. 236-1 КПК України*

СКАРГА.

Про існування оскаржуваної постанови я дізнався 17.11.2012 р. с листа міліції від 12.11.2012 р. № 54/Ж312383, до якого вона була додана. Лист, судячи зі штемпелю на поштовому конверті був мені відправлений не раніше 16.11.2012 р. У зв'язку з цим, строк на оскарження має мені відлічуватися з 18.11.2012 р. (наступного дня після отримання тексту постанови), оскільки до цього часу я про її зміст не знав і знати не міг.

Прийняття постанови міліції від 30.10.2012 р. передували наступні події.

Приводом для мого звернення до Служби безпеки України від 10.09.2012 р. в порядку ст. 97 КПК було повідомлення про злочини, передбачені ст. ст. 361, 361-2, 362, 363, 364 КК України, що скоєні невстановленими особами. У мережі Інтернет поширені персональні дані про мене, які могли бути відомими тільки особам, що працюють з базами даних ПАТ «Укртелеком» (стаціонарним телефонним номером якого я користуюсь). Також я просив порушити кримінальну справу за документованими мною фактами поширення персональних даних про мене з боку КП «Липкижитлосервіс» (надавача житлово-комунальних послуг будинку, де я мешкаю) до КП «Головний інформаційно-обчислювальний центр» КМДА (КП ГІОЦ) і далі, з боку вже КП ГІОЦ, через рекламні агентства «Нокан» і «Елегідос».

Моє звернення було отримано СБУ 14.09.2012 р., що підтверджується відміткою про вручення поштового відправлення. Проте, листом Першого заступника Голови СБУ № 51/17/0-960/24 від 20.09.2012 р. мене повідомлено про направлення заяви про злочин до прокуратури м. Києва. Мотивується це тим, що розслідування кримінальних справ за ст. 364 КК здійснюється слідчими прокуратури.

Листом прокуратури м. Києва № 07/1/1-496-08 від 04.10.2012 р., підписаним начальником відділу захисту конституційних прав і свобод громадян О. Стретович мене повідомлено про подальше скерування заяви про злочин до ГУ МВС України в м. Києві, а також до самої КМДА, в чиїм підпорядкуванні перебуває КП ГІОЦ.

Листом прокуратури м. Києва № 05/2/3-6007-11 від 08.09.2012 р. (вірогідно жовтня), підписаним в. о. начальника відділу захисту інтересів громадян та держави при виконанні судових рішень Н. Шита, мене повідомлено про скерування заяви в частині невиконання КМДА постанови Шевченківського райсуду м. Києва від 25.05.2006 р. у справі № 2а-1405/06 до самої КМДА. (Невиконання цього судового рішення щодо встановлення виконавців житлово-комунальних послуг у м. Києві є однією з умов скоєння злочинів з боку службових КП ГІОЦ і самої КМДА).

В подальшому жодних повідомлень від ГУ МВС України в м. Києві я не отримував.

31.10.2012 р. мною отримано листа в. о. директора КП ГІОЦ Місань В. І. № 02-2606 від 26.10.2012 р., яким викладено його особисте тлумачення судових рішень, що були прийняті відносно КП ГІОЦ до подій, з приводу яких мною було подано повідомлення про злочин від 10.09.2012 р., а також заперечуються факти скоєння злочину з боку КП ГІОЦ.

Таким чином, зі змісту листа КП ГІОЦ вбачається, що моє повідомлення про вчинення злочинів від 10.09.2012 р. службовими особами КП ГІОЦ у підсумку опинилося у особи, яка його власне і скоювала. Тобто сама особа, підозрювана у скоєнні злочину вирішувала – скоювала вона злочин чи ні.

Незаконні дії СБУ оскаржені мною до Шевченківського райсуду м. Києва (постанова суду від 17.10.2012 р. № 2610/24519/2012 оскаржена в апеляційному порядку).

Незаконні дії прокуратури м. Києва оскаржені мною до Печерського райсуду м. Києва (справа № 4-4547/12 мала розглядатися 16.11.2012 р.).

Оскаржувана постанова від 30.10.2012 р. підлягає скасуванню з наступних підстав.

Відповідно до ст. 4 КПК суд, прокурор, слідчий і орган дізнання зобов'язані в межах своєї компетенції порушити кримінальну справу в кожному випадку виявлення ознак злочину, вжити всіх передбачених законом заходів до встановлення події злочину, осіб, винних у вчиненні злочину, і до їх покарання.

Однак міліцією не було встановлено і не було опитано жодної з осіб, які є причетними до скоєння злочинів, передбачених ст. ст. 361, 361-2, 362, 363, 364 КК України: це вбачається з тексту самої постанови.

Я не звертався з вимогами порушити кримінальну справу за ст. 190 КК України (а саме за ознаками злочину, передбаченого цією статтею відмовлено у порушенні кримінальної справи). «Шахрайські дії», про які йдеться в тексті оскаржуваної постанови, взагалі не були предметом мого повідомлення про злочин від 10.09.2012 р.

З тексту оскаржуваної постанови неможливо зрозуміти підстави для відмови в порушенні кримінальної справи. Фактично міліцією не виконано жодної з дій, які передбачені КПК (направлення інформаційних запитів не є такими, оскільки це врегульовано законодавчими актами у сфері інформаційних, а не кримінально-правових правовідносин).

Оскаржуваною постановою викладено незрозумілі мотиви для відмови у порушенні кримінальної справи: з підстави унеможливлення отримання інформації за запитом. В порядку КПК не було вжито жодних перевірочних заходів, не надано кваліфікації діянням згаданих осіб, навіть без їх встановлення.

Не ґрунтуються на вимогах законодавства з його тлумаченням судом конституційної юрисдикції і прямо їм суперечать висновки оскаржуваної постанови про те, що прізвище, ім'я та по батькові, адреси мешкання користувачів житлово-комунальних послуг, які знаходяться у базах даних КП ГІОЦ не належать до особистих (персональних) даних громадян. При цьому до рекламних агентств «Нокан» і «Елігідос», які мають доступ до персональних даних споживачів житлово-комунальних послуг, взагалі жодні запити не направлялися; механізми співробітництва між ними, «КП ГІОЦ і КП «Липкижитлосервіс» не відслідковувалися.

Мої законні права та інтереси продовжують порушуватися до цього часу, злочинні дії не припинені.

За таких обставин оскаржувану постанову міліції не можна вважати законною і обґрунтованою. Судовий розгляд скарги прошу проводити без моєї участі.

На підставі викладеного, керуючись ст. 236-1 КПК України,

ПРОШУ:

Оскаржувану постанову від 30.10.2012 р. про відмову в порушенні кримінальної справи скасувати; відмовний матеріал направити за підслідністю для проведення додаткової перевірки.

Додатки: копія цієї скарги для прокуратури;

повідомлення про злочин від 10.09.2012 р., лист СБУ від 20.09.2012 р., постанова Шевченківського райсуду м. Києва від 17.10.2012 р., листи прокуратури м. Києва від 04.10.2012 р., 08.09(10).2012 р., лист КП ГІОЦ від 26.10.2012 р., лист Печерського РУГУ МВС України в м. Києві від 12.11.2012 р. з копією конверту, постанова Печерського РУГУ МВС України в м. Києві від 30.10.2012 р. (на 8 арк.).

19 листопада 2012 р.

/Скаржник Олійник Д. В./